

Η κηδεία της Ελπίδας Αποστολίδου, μητέρας του μακαριστού Μητροπολίτου Δράμας κυρού Παύλου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δράμας](#)

Στην Ιερά Μονή Αναλήψεως του Κυρίου (Σίψα-Ταξιάρχες Δράμας) τελέστηκε η κηδεία της Ελπίδας Αποστολίδου, μητέρας του μακαριστού Μητροπολίτου Δράμας κυρού Παύλου. Και στη συνέχεια, στο Κοιμητήριο της Μονής έγινε η ταφή της.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας **κ. Δωρόθεος** εκφώνησε τον ακόλουθο επικήδειο λόγο:

Έάν, άδελφοί μου, μπορούσαμε νά δοῦμε πλήρως τήν ὄψη τῶν πραγμάτων ἐσχατολογικά (ἀπό τό τέλος πρὸς τήν ἀρχή), θά ἔπρεπε σήμερα νά μᾶς μιλήσει ἡ μακαριστή Ἐλπίδα γιά τά ἐπέκεινα τοῦ βίου και γιά τήν αἰώνια ἀξιολόγηση τοῦ βίου της (ὅπως καί ὁ μακαριστός καί σεβαστός μας προκάτοχος ὁ Μητροπολίτης Παῦλος και ὁ μακαρίτης Γεώργιος ὁ πατέρας του καί σύζυγος τῆς Ἐλπίδος).

Διότι ἡ μακαρίτισσα Ἑλπίδα καί ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Παῦλος καί ὁ Γεώργιος ὁ σύζυγός της βλέπουν καθαρότερα τήν ἀληθινή ὄψη τῶν πραγμάτων τοῦ βίου, τήν ὁμορφιά τοῦ βίου καί τήν κακία τοῦ βίου.

Ὅμως, ὡς Ἐπίσκοπος (καί ἐσεῖς ὡς κληρικοί καί οἱ μοναχές καί τά λαϊκά μέλη τῆς Ἐκκλησίας), ἐπειδή εἵμαστε ἓνα σῶμα, ζῶντες καί κεκοιμημένοι, ἐπειδή εἵμαστε σῶμα Χριστοῦ καί μέλη ἐκ μέρους, μπορούμε νά μιλήσουμε γιά κείνους πού ἔφυγαν καί ἐν προκειμένῳ γιά τήν ἀοίδιμη Ἑλπίδα, τήν μητέρα τοῦ Μητροπολίτου Παύλου.

Μπορούμε νά δοῦμε τήν ὁμορφιά τῆς ψυχῆς της, τώρα πιό καθαρά ἀπό ὅταν ζοῦσε. Ὅταν ζοῦσε ἀνάμεσά σας, τά λόγια σας μπορεῖ νά εἶχαν κολακεία. Τώρα πλέον, τά λόγια σας καί τά λόγια μου ἔχουν πόνο γιά τό δικό της πέρασμα στήν λεγόμενη “μερική κρίση” καί τήν δική της ὀριακή ἀγωνία, πού κάποτε θά γίνει δικός μας ὀριακός προσωπικός πόνος καί δική μας προσωπική ὀριακή ἀγωνία.

Ποντιακῆς καταγωγῆς ἀπό τήν Νάουσα, οἱ ρίζες της ἦταν δύο μεγάλες ἡρωϊκές ἐστίες τοῦ γένους μας. Αὐτό ζοῦσε, αὐτό ἔνιωθε, αὐτό μετέδωσε στόν ἀοίδιμο καί πολύκλαυστο γιό της (καί στήν κόρη καί τά ἐγγόνια της).

Ἐζησε ἐπὶ γῆς τήν πιό μεγάλη χαρά, πού τῆς ἀναλογοῦσε: τόν υἱό της Ἐπίσκοπο σε μιά ἡρωϊκή καί προσφυγική ιστορική πόλη, ἐδῶ στήν Δράμα.

Ἐζησε ἐπὶ γῆς τήν πιό τραγική ἐμπειρία βίου: τόν ἐκκλησιαστικά ἀναγνωρισμένο καί κοσμικά ἀναγνωρισμένο Ἐπίσκοπο-υἱό της, ξαφνικά νά φεύγει γιά τήν ἄλλη ζωή. Ζυμώθηκε μέ αὐτήν τήν ὀριακή ὀδύνη. Αὐτό ἦταν καί εἶναι τό δεύτερο “παράσημο” τῆς ζωῆς της.

Ἡ ἀκούσια ταπείνωση τοῦ πιό μεγάλου πόνου γιά μιά μάνα. Ἀπό τό ζενίθ τῆς ἀνθρώπινης καί ἐκκλησιαστικῆς χαρᾶς, νά ζήσει τό “ναδίρ” τῆς πιό μεγάλης μητρικῆς ὀδύνης.

Γιά τρία (3) περίπου χρόνια ἔζησε τό μυστήριο τῆς ταπεινῆς ἐκκλησιαστικῆς συμμετοχῆς στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Καί αὐτό ἦταν ἓνα δίδαγμα γιά τοὺς ἄλλους. Κι ἐμεῖς ὅλοι ἐδῶ σήμερα —γι’ αὐτό ἀκριβῶς— ἀντικρίζουμε τό σῶμα της καί συνοδεύουμε τήν μακαρία ψυχή της μέ πιό μεγάλη συγκίνηση καί σεβασμό.

Τήν προπέμπουμε μέ ἄληκτη εὐγνωμοσύνη γιά ὅλα ὅσα πρόσφερε στήν Ἐκκλησία, προπαντός διότι σπλάγχνο της καί ἀνάστημά της ἦταν ὁ ἀλησμόνητος δημιουργικός Μητροπολίτης αὐτῆς τῆς ιστορικῆς Μητροπόλεως, ὁ προκάτοχός μας.

Τήν προπέμπουμε καί γιά τό πολύ μεγάλο δίδαγμα τῆς μητρικῆς ὁδύνης πού πέρασε. Τήν προπέμπουμε γι' αὐτό πού ἡ ἴδια ἦταν καί παρέμεινε: γνήσια Ρωμηά, γνήσια Πόντια, γνήσια Ναουσαία, ἀληθινή Χριστιανή.

Προπέμπουμε τήν μακαρία Ἐλπίδα πρὸς τήν αἰώνια Ἐλπίδα, πού εἶναι ὁ Χριστός μας. Καί ὅχι μόνο ἐμεῖς ἐδῶ οἱ περιεστῶτες, ἀλλά πρῶτος ὁ Παναγιώτατος καὶ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος (πού μέ ἐξουσιοδότησε νά ἐκφράσω τήν πενθηφόρο στοργή του στούς οἰκείους κατὰ σάρκα καί πνεῦμα, δηλαδή πρὸς τήν θυγατέρα της Δήμητρα καί πρὸς ὅλη την Μητρόπολη).

Καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος καί ἡ Ἱερά Σύνοδος (πού μέ ἐξουσιοδότησαν νά ἐκφράσω τά συλλυπητήρια πρὸς τοὺς οἰκογενεῖς).

Ὁ Κύριος —δι' εὐχῶν τοῦ Παναγιωτάτου, τοῦ Μακαριωτάτου καί τῶν Συνοδικῶν καὶ τῶν συμπαρασταμένων Ἀρχιερέων Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα καί Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου καί ὅλων σας— νά τήν ἀναπαύσει ἐν σκηναῖς δικαίων, δίπλα στόν ἀοίδιμο γιό της Μητροπολίτη Παῦλο, στήν αἰώνια πατρίδα μας.

